SVENSKA CANADA-TIDNINGEN
SWEDISH WEEKLY
P. M. DAHL, Managing Editor.

Printed and published every Thursday by The CANADA WEEKLY PRINTING Co. Ltd., a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 825 Logan Ave., Winnipeg, Man.
TELEPHONE: 29 011.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år i förskott	$2.00
Halvt år i förskott	1.50
4 månader i förskott	1.00
Helt år till Förenta Staterna	2.50
Helt år till Sverige	3.00
Halvt år till Sverige	1.50

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registrerat brev som genom Post- eller Express Money Order eller Postal Note. Dess utan, som ej behöva registreras, böra gärna betalbara till The Canada Weekly Printing Company, Limited.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, omsedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Efterfrågningar, 3 gånger	$1.50
Dödsannonser med svart ram och kors	1.50

Förlovningsannonser, tackas, etc., 50c. per gång å utrymme icke överstigande 1 tum enkel spalt. Betalning för enskannonser bör alltid insändas i förskott.

Torsdagen den 15 Mars 1928.

För Dagen - - -

bör man tänka på det kommande *Midsommartinget* vid Fishing Lake i Wadena-distriktet. Allt tyder på att denna speciella svenska sommarfest kommer att besökas av ett oscdvanligt stort antal landsmän från alla delar av Canada. Intresset för Förbundet och detta svenskting är synnerligen stort ute i landet och Centralstyrelsen och dess sekretariat planerar för närvarande som bäst för vad som komma skall.

Wadenaborna äro heller icke sysslolösa. I söndags åtta dagar avhölls ett välbesökt möte hos en av medlemmarna, varvid de första riktlinjerna för sommarens stora svenskfest uppdrogs. Bland annat kommer Wadenas stadsorkester att till midsommarhelgen hava en fullständig repetoir över kända svenska kompositioner och detta bör utgöra ett lockande dragplåster för särskilt de, som älska de äkta svenska folkmelodierna och i dem se sinnebilden för gamla Sverige.

Lokalavdelningarna i Round Lake och Winnipeg ha under sista tiden även avhållit möten och därvid bland annat behandlat möjligheten av Förbundets anslutning till *Riksföreningen för wenskhetens bevarande i utlandet*. Några rekommendationer för eller emot ha ännu icke avgivits, troligen på grund av att man ännu icke har fullt klart för sig, vad som åsyftas med den föreslagna anslutningen. Främst torde kostnaderna för medlemskapet vara tvistefröet, och då som bekant avgiften till Förbundet utgår med $1 per medlem och år, anses av många att en ytterligare uttaxering torde vara ogenomförbar. Man hyser också betänkligheter för att frågan kanske är för tidigt väckt och att Förbundets medlemsnumerär icke är av så stor omfattning att en anslutning ännu kan anses lämplig.

Med undantag för dessa synpunkter synes det emellertid som ganska stort intresse för en anslutning skulle förefinnas och det torde heller icke vara uteslutet att midsommartinget fattar beslut i en härför gynnsam riktning.

Riksföreningen för svenskhetens bevarande har otvivelaktigt utfört ett betydelsefullt arbete bland svenskarna i förskingringen. Genom sina publikationer har föreningen spritt kännedom om utlandssvenskarnas arbete, om man också för Canadas och Canadasvenskarnas vidkommande måste konstatera ett ganska stort förbiseende. Ytterst sällan återfinner man i Riksföreningens officiella organ, *Allsvensk Samling*, meddelanden om svenskhetsarbetet i Canada, men detta är ju något som framdeles kan repareras och man får hoppas, att större kännedom om svenskarna i Canada sprides till tidningens läsare i framtiden.

En anslutning till Riksföreningen kan emellertid bliva av både kulturell och ekonomisk fördel för Förbundet. Riksföreningen förfogar över betydande fonder för svenskhetsarbetet i utlandet och har dessutom till sitt förfogande böcker och tidskrifter, vilka skulle kunna utplanteras bland lokalavdelningarna. Hittills har visserligen Riksföreningen *icke* bedrivit något som helst propaganda i Canada och heller icke, som av Riksföreningen förut felaktigt uppgivits, understött eller utvidgat den svenska biblioteksrörelsen här i landet. Canadasvenskarna ha hittills fått reda sig utan Riksföreningen, och även lyckats mycket bra i detta avseende, men allteftersom invandringen blir större, de svenska kolonierna i Canada utvecklas och tillföras friskt blod från moderlandet, desto större blir också kravet på intimare och gedignare samarbete med de institutioner ute i världen, vilka arbeta för att hålla den svenska kulturen vid liv i utlandet.

Om Förbundet skall ansluta sig till Riksföreningen bör under åtminstone de första åren, och intill dess Förbundet blivit starkt nog ur ekonomisk synpunkt, Riksföreningen utföra ett pioniärarbete här i landet genom Förbundets förmedling, som i framtiden kan visa sig vara av stor betydelse för bägge parterna, *utan* att betynga Förbundets kassor med extra uttaxeringar eller speciella medlemsavgifter. Det ligger i Riksföreningens intresse att få fotfäste i Canada och Riksföreningen bör för den skull också vara villig att göra uppoffringar.

* * *

För övrigt bör man redan nu träffa förberedelser för svenskting. I de distrikt, där intresse för Förbundets verksamhet förefinnas, är det av vikt att någon representant sändes till årsmötet för att taga del av förhandlingarna och tillsammans med styrelse och organisatörer förbereda nya lokalavdelningars grundande. Att sådana kunna organiseras i olika delar av landet, torde redan nu kunna fastslås med bestämdhet, det är endast den personliga kontakten mellan Förbundets ledning och dessa distrikt, som av ekonomiska skäl hittills saknats. Man får emellertid hoppas att årets Midsommarting kommer att undanrödja sådana hinder och att någon lösning av den ekonomiska frågan kan förebringas så att ett intensivt propagandaarbete kan etableras under det kommande arbetsåret.

Det harsunder gångna tider skrivits ofantligt mycket om Förbundets arbete, dess framtidsmöjligheter och nödvändigheten av en anslutning till detsamma, att ett återupprepande icke är nödvändigt. Vad som nu behöves, för att framgången skall bliva verklighet, är personlig kontakt med för arbetet intresserade personer, och denna kontakt kan tvivelsutan bäst erhållas vid årets midsommarting. Sök därför att organisera en representativ delegation från varje svensk koloni i landet, som vid Midsommartinget kan framlägga de olika koloniernas synpunkter i fråga om större anslutning till förbundet. Kan detta realiseras och förutsättningar härför finnas obetingat, då kan också Förbundet göra stora landvinningar under 1928 och dess mål i sinom tid realiseras utan någon som helst inskränkning på redan förefintliga organisationer inom vårt svenska samlingsliv i Canada.

ARBETSLÖSHETEN I FÖRENTA STATERNA.

ANLEDNINGEN till den stigande arbetslösheten i Förenta Staterna är för närvarande föremål för nitiska undersökningar. Bland de samverkande faktorer man ansett sig kunna konstatera, märkes i första hand den nedsatta produktionen inom bil- och motorindustrien under 1927 med åtföljande vittförgrenade verkningar inom andra industrier. Att förberedelserna till den nya Fordtypen spela en märkbar roll i denna faktor, är ett slående bevis på den enorma betydelse denna fabrikation erhållit. Bland andra faktorer märkas ogynnsam väderlek under en betydande del av året, som förminskat både avsättning och tillverkning i klädesbranschen liksom inom hotellrörelsen, samt även inverkan på järnvägarnas ordinarie reparationsarbeten. Minskad byggnadsverksamhet på alla områden och — sist men icke minst — farhågorna bland smärre arbetsgivare och affärsledare för ogynnsamma konjunkturer under presidentvalsåret, vilket framkallar återhållsamhet bl. a. i fråga om antalet nyanställningar.

LORD HAIGS DAGBOK.

FÅ dokument borde vara av större betydelse för världskrigets historia än lord Haigs dagbok och lord Oxford and Asquiths memoarer. Vad den senare beträffar, lär verket, enligt meddelande från London, ha förelegat tryckfärdigt vid författarens frånfälle och vara att vänta med det snaraste. Vad Lord Haigs dagbok beträffar, råder större ovissbet. Testamentsbestämmelserna därom lyda sålunda:

"Jag bemyndigar härmed min testamentsexekutor att offentliggöra denna dagbok liksom de övriga anteckningar och dokument, som jag kan komma att efterlämna, vid den tidpunkt eller de tidpunkter och på sådana villkor som de själva finna för gott. Intill sådant offentliggörande sker, skola dagböckerna samt övriga papper omhänderhavas av min hustru".

Testamentsexekutorer äro hustrun och två högre officerare. Att döma av uttrycken i testamentet synes det icke, som om lord Haig vid testamentets nedskrivande skulle ha tänkt sig något långt dröjsmål med de högviktiga papperens utgivande.

Tidigare har uppgivits, att dagböckerna 1921 deponerats av Lord Haig i British Museums bibliotek, liksom de skulle tjugu år senare offentliggöras. Omfånget var emellertid, enligt vad som samtidigt uppgavs, synnerligen obetydligt.

INFÖR PRESIDENTVALET I FÖRENTA STATERNA.

PRESIDENTVALKAMPANJEN är nu i full gång i vårt södra grannland. Till sommaren nomineras kandidaterna, och den 4 mars nästa år äger presidentskiftet i Staterna rum.

Åtskilliga kandidater finnas i förgrunden. För republikanerna hade det ej varit någon tvekan, om president Coolidge lätit uppställa sig på nytt, vilket han emellertid upprepade gånger bestämt förklarat, att han inte vill, och man har därför måst se sig om efter andra kandidater. Främst bland dessa står handelsminister Hoover och vice president Dawes. Det är icke utan intresse för Europa, att båda dessa män gjort en stor insats på den europeiska sidan av Atlanten: Hoover som den store livsmedelsfördelaren under kriget och Dawes som grundläggaren av den tyska ersättningsplanen.

Hoover är för ögonblicket favoriten. Många inflytelserika män arbeta för hans val, och man har anledning tro, att president Coolidge gärna ser honom som sin efterträdare. Man har fört en kampanj mot honom, i det från vårt håll hävdats, att han inte varit bosatt fjorton år i Förenta Staterna före valet. Hoover tillbringade efter slutade studier vid Stanforduniversitetet i California sin mesta tid i utlandet — Australien, Kina och England — och vände först tillbaka till Staterna efter att 1914 ha blivit ledare av kommitén för hjälp till Belgien. Kampanjen har emellertid inte lett till åsyftat resultat. Den stora befolkningen tar den inte allvarligt, och för övrigt har Hoover den 4 mars 1929 — dagen för presidentskiftet — uppehållit sig i Staterna de omdisputerade fjorton åren.

Vicepresident Dawes har förklarat sig villig att draga sin kandidatur tillbaka till fördel för Lowden. Man räknar dock med att man, om så skulle vara, skall kunna övertala Dawes att mottaga val. Mångt och mycket beror här av situationens utveckling.

Demokraterna, som vid senatvalet i november 1926 vunno en stor seger, ha satt till alla knutar för att erövra presidentplatsen från republikanerna. Mycket kommer an på, vilken kandidat demokraterna möta med. Ett enstaka namn står starkt i förgrunden. Det är New Yorks kände och mycket populäre guvernör Alfr. E. Smith, mannen, som gjort en så lysande karriär. Han började som tidningspojke, är nu för fjärde gången vald till guvernör i republikens folkrikaste stat och står som ledan demokratiskt kandidatämne till presidentvalet. Även vid det förra presidentvalet var han bland de ledande, men nådde inte fram. Han har sina motståndare både i och utanför partiet, och den omständigheten att han är katolik och att han är "våt", lägger många hinder i vägen för honom. En hel rad ledande demokrater med Wilsons svärson, McAdoo i spetsen förklara sig vilja kämpa med all kraft för att få en "torr" kandidat nominerad. Å andra sidan arbeta förbudsmotståndarna intensivt för att få Smith fram.

Hur valresultatet kommer att bli är tvivelaktigt, men man tror att män som Hoover eller Dawes skola kunna samla en republikansk majoritet.

DET RYSKA GULDET GLIMMAR I SVERIGE.

SOM bekant har Sverige under den sista tiden fått erfara slag i slag följande krigsförklaringar på det industriella området. Vid gruvorna ligger arbetet nere över hela linjen. Medlingen vid pappersmassefabrikerna misslyckades med påföljd att sågverken med deras 18,000 man automatiskt drogos in i konflikten. Sammanlagt ha de nyligen timade arbetsinställelserna drabbat industrier med tillhopa cirka 45,000 man. Det kan dessutom betraktas som blott en tidsfråga när även pappersfabrikerna nödgas stänga, och då komma fejderna inom den svenska industrien att omfatta 58,000 man. Till denna siffra får då läggas även de arbetslösas stora armé. Det blir 100,000 man, som mer eller mindre frivilligt gå sysslolösa och tära på landets samlade inkomster, medan industriens hjul stå stilla och konkurrerande industrier i utlandet profitera av den svenska dumheten och kortsyntheten.

"Man vet när man börjar ett krig, aldrig när det slutar", säger ett gammalt ordspråk, och sanningen härvidlag får man nu erfara i Sverige. Statistiken får i sinom tid visa, hur stora direkta värden, som spolierats genom dessa fejder mellan arbetsgivare och arbetare. Att det icke blir småsummor är redan nu tydligt, ty endast under januari månad gingo över en million arbetsdagar förlorade.

Nu som alltid har den stora allmänheten icke haft ett ord med i laget vid avgörandet, men ändå får den lida av stridens följder. Minskad omsättning inom handeln; till bristningsgränsen utsträckta krediter och för övrigt tryckande konjunkturer inom näringslivet gör att allmänheten tvingas fråga: "Var denna strid nödvändig; kunde icke en sådan olycka som denna ha avvärjts med hjälp av en liten smula god vilja och klok omtanke?

Hade frågan om krig eller fred kunnat avgöras regionsvis, är det troligt, att Sveriges arbetare hållit sig utanför, därom vittna resultaten av omröstningen angående förlikningskommissionens förslag till uppgörelse. Som det nu var fälde Norrland avgörandet. I och med denna lokalisering, är en av de kraftigaste bidragande orsakerna till olyckan åskådliggjord. Förlikningskommissionen, fackförbundets styrelse, landsorganisationens ledning och en stor del av arbetarna själva ha alla kommit till korta gentemot en radikaliserad majoritet med sin största numerär i Norrland. Striden har, med andra ord, beslutats av element, för vilka synbarligen de nära till hands liggande fredsmöjligheterna spelat en mindre roll.

Mindre hållbara prestigehänsyn tycks också ha kraftigt inverkat på konflikten, och härutinnan ha bägge parterna lika mycket att förebrå varandra. Från arbetsgivarehåll tycks man ha låtit sig dirigeras av den maktpolitik, som var härskande före världskriget och arbetarna ha å sin sida låtit sig regeras av en helt annan anda än den de insupit i Genéve.

Medlingens misslyckande kastar ett skrämselljus över förhållandena inom fackföreningsrörelsen. Denna, den starkaste, bäst organiserade och väl hophållna makten inom samhället, styres synbarligen icke av ansvarskännande personer. Dess rörelser bestämmas av dunkla och hemligt verkande krafter i dess inre. Bland annat har en ny part i dessa yttersta dagar uppenbarat sig på den svenska arbetsmarknaden. Den uppträder under namnet "Svenskryska vänskaps- och samarbetskommittén". Trots sin ungdom dekreterar den morsk och lävat sin vilja och uppdrager riktlinjer för kommande tiders fackföreningspolitik. Närmast är det den pågående gruvkonflikten, som blivit föremål för den pampiga kommitténs intresse. Ett meddelande från Moskva omtalar, att "Gruvarbetarefackförbundets styrelse har till de strejkande svenska gruvarbetarna översänt ett understöd av 50,000 rubel".

Om det här vore fråga endast om ett mellanhavande mellan två yrkessammanslutningar, skulle saken få en helt annan prägel. Men vem är i dett fall givaren? Ryska gruvarbetareförbundet äger icke medel att frivilligt avstå en sådan penningsumma till den svenska systerorganisationen. Hela världen kan härav förstå att förbundet här uppträder som ombud för den bolsjevikiska propagandan och guldet kommer från sovjets kassakistor. Motivet med gåvan är icke att förhjälpa de svenska gruvarbetarna till högre löner eller bättre arbetsvillkor, utan att köpa deras själar, och att rublerna äro en danaerskänk, som kommer att bringa olycka med sig, skall förr eller senare bliva uppenbart.

Svensk självaktning och självbevarelsedrift har vid gåvans mottagande kommit sorgligen till korta. Visserligen är det sant att "det ryska guldet glimmar litet varstädes i Sveriges historia", såsom en aktad svensk tidning uttrycker sig, "och gruvarbetareförbundet kan utan tvivel åberopa renare motiv för sitt handlingssätt, än de flesta av de rikets högt uppsatta förtroendemän, som under gångna tider sålde sin egen och landets ära för snöda penningar. Här är icke fråga om mutor, förstulet stuckna de skrupelfria i händerna, utan om ett fullt offentligt och öppet erkänt ekonomiskt mellanhavande, det erkännandet bör i detta sammanhang icke utebli". Men detta räcker icke till för att fritaga gruvarbetareförbundet från ansvaret i samband med gåvans mottagande, och det blir nog en svår uppgift att övertyga allmänheten i Sverige om det riktiga i här nämnda handlingssätt. Sovjets strejksubsidier äro en bister påminnelse om, att det finns intressen inom den svenska fackföreningsrörelsen, som "hellre ty till främmande än till egen hjälp".

Den ryska vänskaps- och samarbetskommitténs bravader rikta uppmärksamheten på särdeles allvarliga utvecklingstendenser inom den svenska arbetarevärlden. Mycket av det ur hela samhällets synpunkt värdefullaste i den svenska arbetarerörelsen står på spel. Denna rörelses självdisciplin, dess respekt för tro och loven, dess förmåga att med sans böja sig inför ekonomiska realiteter står i fara att utplånas av en skock hänsynslösa partigängare och bråkmakare — delvis finansierade med utländskt guld — vars enda uppgift tycks vara att plåna ut det bästa och sundaste inom svensk fackföreningspolitik.

Dessa herrar avse icke att skapa bättre, stabilare och säkrare levnadsvillkor för arbetarna. Det målet nås ej på sådana vägar, som av dem följas. Avsikten tycks vara helt enkelt den, att sprida oro, att förhindra motsatsernas på arbetsmarknaden utjämnande, att med andra ord "sätta samhället i gungning", det är den röda hetsens förnämsta uppgift och avsikt.

Varje sansad människa önskar ej annat än att se ordning, samförstånd och garanterad permanent fred göra sig gällande på arbetsmarknaden, och det är därför samhällets oavvisliga plikt att söka finna lösningen av arbetsfredens problem. Sent, men till all lycka icke för sent synes större delen av den svenska arbetarestammen börja förstå, att deras intressen äro parallella, kanhända i många fall direkt sammanfallande med arbetsgivarnas. Det har behövts många allvarsamma påkänningar för att skapa denna insikt, och ännu är den icke allmänt funnen, för vilket de pågående konflikterna tyvärr utgöra ledsamma bevis. Nämnda insikt är dock på frammarsch, och det är att hoppas, att den icke låter sig hejdas av vare sig ryskt guld eller sovjetagenternas aldrig vilande hetsagitation.

J. A. HÄGGLUND.

ATT TRIVAS HEMMA.

HEMMETS vecka skulle bliva en lycklig upplevelese, om någon komme underfund med värdet av att trivas hemma.

Vi måste ut och arbeta samt deltaga i det nödvändiga föreningslivet. Men vårt hem skall vara vårplatsen, och bland de kära har man sina bästa vänner.

Det är inte rätt att låta hemmet stå öde och tyst. Där böra vänliga samtal föras. Hemma hos sig själv får man vara sig själv.

Att kalla hemmet en gästgivaregård är hårt, men för många blir det ingenting annat.

Hos varje människa finnas frön till ädla och vackra handlingar. Dessa gro och växa inte var som helst, men om vi trivas hemma, så bringas de goda impulserna till mognad.

Trevnaden hemma beror på de människor, som i hemmet leva och bo. Det finns vackra och bekväma, hem, där man vantrives. Men trevnaden har ofta gott utrymme i trångbodda familjer. Det beror framför allt på människorna.

Den levande anden av glädje och frid, som gör en människa lycklig, är det bärande momentet även i hemlyckan.

Så trivs man ju i de förhållanden, som äro invanda. Backstugans invånare finner sig illa till mods, om det gällde att äta, sova och bo i ett slottsgemak, alldeles som den lyxälskande rike mannen skulle finna stugan obekväm och trång.

Det finns bara ett hem, som ger mig vila och ro — och det är mitt eget. I andra hem är jag mer eller mindre en främling, även om det är mina vänners. Detta beror därpå, att endast mitt hem präglats av min personliga läggning.

Hemmets glädjedödare kunna ibland ej besegras. Men de böra bekämpas. De goda makterna skola inbjudas i vårt hem. Då vantrivas de nedrivande och förmå ej skada oss.

Att trivas hemma är en stor lycka, och det hem är även under fattigdom rikt, som kan samla föräldrar, barn och vänner till trevnad och vila.

Gud give hemmen ånyo denna tilldragande makt över unga och gamla!

Farbror Frans

I få ord . . . . .

Nya testamentet uppdelades i verser först 1551 av en fransk boktryckare vid namn Robert Stevens.

* * *

I Sydamerika växer ett träd, som kallas nysved, emedan man icke kan såga i trädet utan att oavbrutet nysa såsom en följd av, att näsans slemhinna irreteras av ett skarpt, starkt luktande ämne, som finnes i veden. Träet angripes aldrig av mask eller insekter; dess ved, som är tyngre än vatten, är nästan oförstörbar, och användes i synnerhet till brobyggnader, fördämningar och dylikt.

* * *

Tio minuter utan att andas! En fysiskt normal människa kan "hålla andan" i fyrtio eller fyrtiofem sekunder, eller något längre, om hon är liggande. Genom träning kan man emellertid komma längre. En engelsk tidning berättar om en man, som nått så långt, att han kan raka sig förtära en potatis och dricka ett glas vin, allt utan att hämta ny luft. En amerikansk medicine studerande torde dock ha slagit rekordet. Han höll andan i 10 min. och 10 sek.

* * *

Ingen överlevande heter det ju tyvärr icke så sällan ifråga om sjöolyckor. Vid järnvägsolyckor bruka ju ofta personer på tåget komma undan med livet — icke så sällan, märkligt nog, själva personalen på de förolyckade lokomotiven. Då bron över Tay, Skottlands längsta flod, den 28 december 1879 störtade in, befann sig ett tåg just i samma ögonblick på bron. Hela tågsättet begravs i vågorna, och alla på detsamma drunknade, inalles 73 personer.

Använd Edra pengar i banken.

Gråhårsmannen säger:

"Jag började arbeta när jag var 15 år
Nu kan jag som sextioåring draga mig tillbaka
Min årsinkomst var i medeltal $1,500
Tillsammans har jag förtjänat $67,500
Och jag har sparatt $30,000 —
DET HAR KOSTAT MIG $6 I VECKAN."

Begär vår bok.
"Mättstocken för Eder Inkomst."

The Royal Bank of Canada

Kyrkonotiser från landsorten.

Calgary, Alta. Missionskyrkan, 5th Ave och 5th St. W. Missionär Enoch Gillströms bostad 307 — 5th St. W. Telefon M. 5371.

Förra söndagen hade vi goda och uppbyggliga möten. Fröknarna Hildur och Nellie Johnson och herr Salomonson gladde oss med vacker sång. Vid aftonens möte firades H. H. Nattvard, och då hade vi den glädjen hälsa tre nya medlemmar välkomna i församlingen.

Vära möten bliva nu som följer: Onsdagen den 14 kl. 8 e. m. passionsbetraktelse och bönemöte. Torsdagen den 15 håller syföreningen sitt ordinarie möte kl. 2,30 e. m. Fru Sherley inbjuder, adress 642—2 Ave. N. E. Lördagen den 17 kl. 8 e. m. håller församlingen sitt årsmöte. Söndagen den 18 gl. 11 f. m. predikan, 12,15 söndagsskola och bibelklass. Vid aftonnötet firar församlingen sin årsfäst med predikan, tal och sång och efteråt inbjudas alla till ett samkväm i fästvåningen. Onsdagen den 21 kl. 8 e. m. passionsbetraktelse och bön. En var inbjudes på det hjärtligaste till dessa möten.

Efterlysas.

Meddelanden från Kungl. Svenska Konsulatet i Winnipeg.

Richard Gräsberg, som förr arbetat å hotel Viking i Winnipeg, eller personer som känna hans nuvarande vistelseort, ombedjas omedelbart tillskriva konsulatet.

* * *

Algot Björnhövde, som förut varit bosatt i Meota, Sask., och nu troligen arbetar vid Flin Flon järnvägen eller i The Pas, eller personer som känna hans nuvarande vistelseort bedjas omedelbart tillskriva konsulatet.

Konsulatets adress är:
Royal Swedish Consulate
436 Main Street, Winnipeg.

Änkor som påstås aldrig varit gifta.

En ganska tragikomisk affär har i dagarna utspelats i Timminsdistriktet i Ontario. Bland de 39 gruvarbetare, vilka förlorade livet vid den svåra gruvolyckan för några veckor sedan voro ett ganska stort antal finländare vilka gift sig efter finsk ritual.

Deras änkor ha nu genom en advokat ingivit ansökan till "Compensation Board", men fått det ganska märkliga svaret att då deras giftermål ingåtts efter finsk lag och av finsk präst, de enligt canadensisk lag ej kunna anses föreagade i det heliga äktastånd i sådant måtto som canadensisk lag föreskriver.

Saken ha väckt ganska stort uppsende även utanför Canadas gränser och det synes som "Compensation Boards" ställningstagande till denna fråga icke kan bestridas.

Hade äktenskapslicens uttagits i laga ordning och giftermålet registrerats inför myndigheterna i provinsen, torde icke något som helst trivel kunna föreligga om berättigande till erhållande av understöd. Men saken nu gestaltar sig, torde äktenskap ingångna före ankomsten till Canada efter finsk ritual eller i Canada efter samma ritual utan att meddelande om äktenskapet ingivits till myndigheterna, ej behöva anses för giltiga här i landet.

Detta är ytterst beklagligt och man torde hava all rätt att klandra myndigheterna för att icke hava delgivit gifta personer detta förr. Ett meddelande i enlighet med övriga uppgifter till immigranterna torde vara på sin plats även i detta avseende.

Bröllop.

Olson — Franzen.

I Yorkton Sask., sammanvigdes nyligen miss Esther Annie Franzen och mr. Arvid William Olson. Bruden hade sitt hem i Sturgis och brudgummen i Stenen. Som tärna och marskalk fungerade miss Hilda Franzen och mr. Oscar A. Olson. Rev. R. H. MacKinnon förrättade vigselakten.

Albertalegislaturen godkänner en drastisk lag.

I förra veckan passerade Albertalegislaturen en lag, som ännu saknar sitt motstycke i Canadas historia. Lagen innebär sexuell sterilisering av andligt svaga personer och då den för tredje gången föredrogs i legislaturen uppväcktes en storm av protester mot densamma. Den vann dock behörig majoritet och väntar nu endast på löjtnantguvernörens godkännande för att träda i kraft.

Vrickade sin rygg för femton år sedan.

Alberta man använde Dodd's Kidney Pills med utmärkt Resultater

Mr. J. Reid rekommenderar Dodd's Kidney Pills.

Evansburg, Alta., Mars 12 (speciellt). Att hjälp kan erhållas för alla slags njurråkommor genom Dodd's Kidney Pills är bevisat medelst skriftliga intyg från Mr. James Reid, en bekant invånare från denna trakt. "Jag förstörde min rygg genom att lyfta timmer en vinter för ungefär femton år sedan. Jag försökte Dodd's Kidney Pills och de hjälpte ögonblickligen. Jag använde ungefär sex askar och min rygg blev bättre undan för undan. Dodd's Kidney Pills äro kända över hela Canada som den tillförlitliga njurbotaren. De äro välkända för det goda arbete, som de hava presterat. Ni kommer att finna att Dodds' Kidney Pills botar allt njurfel, var det än sitter, eller i vilken form det än uppträder. Fråga eder granne om bevis.

Fås på alla apotek eller från The Dodds Medecine Co., Ltd., Toronto 2, Ont.

"Den är annorlunda"
är vad folk säger om
DR. PETERS
KURIKO

Den är ett örtbotemedel med erkända företräden. Den har varit i ständigt bruk i mer än hundra år och har bringat hälsans solsken in i tusentals hem.

FÖRSÖK DEN BLOTT EN GÅNG—när er matsmältning är dålig,—när er avföring är oregelbunden,—när er sömn är orolig,—när plågor ansätta er kropp,—när ni känner er trött och utsläpad.

Den kan ej erhållas på apoteken. Den tillhandahålles av speciella agenter eller direkt från laboratoriet av

DR. PETER FAHRNEY & SONS CO.
2501 Washington Blvd. CHICAGO, ILL.
(Levereras tullfritt i Kanada)